

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 193. Bononia a Pontifice recuperata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](#)

Sæcul. XV. betur, ne ad prædicandum admittantur
A.C. 1420. de Hussitarum hæresi suspecti, sed supe-
rioribus denuntientur.

§. CXCIII.

Bononia a Pontifice recuperata.

*Platin. in
Mart. V.*

In Italia Joanne XXIII. Bononia egresso, cives antehac seditione mota summorum Pontificum imperium exutiebant, nec ullo Pacto ad officium redigi poterant. Hoc autem anno Bentivolii auctoritas apud populares suos tantum valebat, ut ejus hortatu ad Martini V. fidem reverterentur. Ceterum Florentini longioris, quam ibi Papa fecerat, moræ pertæsi, persæpe famosos libellos divulgabant, puerique publice cantabant: *Papa Martino non val un quadrino id est, totum Martini meritum, nec unum valet obulum.* Qua de re Pontifex haud parum indignabatur, existimans, sese ab ipsis quoque civibus contemptui haberi, atque pueros ab eorum Parentibus ejusmodi cantilenas didicisse. Verum Leonardus Aretinus Martini, cui a secretis erat, animum mitigavit, in memoriam revocans quantis honoribus Florentini eum hucusque prosecuti fuissent, ac summam, qua Pontificis dignitatem colerent, reverentiam satis testatam fecissent; præterea illum monuit, ne prosperatum obli-

oblivisceretur, quæ, quamdiu in hac ur- Sæcul. XV.
be mansisset, perceperisset.

A. C. 1420.

§. CXCIV.

*Papa Episcopatum Florentinum ad
Archiepiscopatum elevat; Romanam ve-
nit, ejus ingressus in urbem.*

Nihilominus Florentia Romam petere decernit, ut tamen pro tot obsequiis, quibus eum Florentini cumulassent, gratum exhiberet animum, Ecclesiam hujus Urbis Cathedralem ex Episcopali ad Metropolitanam evexit, eique Volateranum, Pistoriensem ac Fesulanum Episcopos suffraganeos dedit. Tandem assiduis Romanorum votis obsecuturus, Florentia abiit, & Romam die vigesima secunda Septembris hujus anni ingressus est, civium jubilis, & festivis populi acclamationibus salutatus. Tam incredibilis erat Romanorum lætitia, ut ad perpetuam rei memoriam ingressus hujus diem fastis inscriberent. Ceterum Martinus Urbem reperit incolis orbatam, & vix non ruderibus suis, atque ruinis sepultam; Ecclesiarum, atque ædium luctuosa erat facies, plateæ desertæ, ac in solitudinem veluti redactæ, novissimis factionum tumultibus eas potissimum infestas reddenteribus. Tanto autem studio, ac sollicitu-

Antonin.
tit. 22. c. 7. §. 2